

24 de povesti în așteptarea Crăciunului

Curtea
veche

Cuprins

1 decembrie

Cei doisprezece din poștalion / 8

După o poveste de Hans Christian Andersen, ilustrată de Sébastien Chebret

2 decembrie

Crăciun în fiecare zi! / 11

După o poveste de William Dean Howells, ilustrată de Dorothée Jost

3 decembrie

Legenda primului brad de Crăciun / 14

Poveste ilustrată de Stéphanie Ronzon

4 decembrie

Cizmarul și spiridușii / 16

După o poveste de Frații Grimm, ilustrată de Fred Multier

5 decembrie

Crăciunul lui Tilly / 19

După o poveste de Louisa May Alcott, ilustrată de Dorothée Jost

6 decembrie

Legenda Sfântului Nicolae / 22

După o poveste din folclorul din nord-estul Franței, ilustrată de Stéphanie Ronzon

7 decembrie

Poveste de Crăciun / 24

După o nuvelă de Charles Dickens, ilustrată de Sébastien Chebret

8 decembrie

Bradul / 28

După o poveste de Hans Christian Andersen, ilustrată de Fred Multier

9 decembrie

Befana / 31

După o poveste din folclorul italian, ilustrată de Dorothée Jost

10 decembrie

Mănușa cu un deget / 34

După o poveste din folclorul rus, ilustrată de Fred Multier

11 decembrie

Cântărețul vrăjitor din Hamelin / 37

După o legendă germană, ilustrată de Sébastien Chebret

12 decembrie

Saboții lui Moș Crăciun / 40

După o poveste de Jacques des Gachons, ilustrată de Stéphanie Ronzon

13 decembrie

Ochi de Stea / 42

După o poveste de Zacharias Topelius, ilustrată de Fred Multier

14 decembrie

Fetița cu chibrituri / 45

După o poveste de Hans Christian Andersen, ilustrată de Dorothée Jost

15 decembrie

Crăciunul trolilor / 48

După o poveste de Zacharias Topelius, ilustrată de Sébastien Chebret

16 decembrie

Omul de zăpadă / 52

După o poveste de Hans Christian Andersen, ilustrată de Stéphanie Ronzon

17 decembrie

Kaștanka / 55

După o nuvelă de A.P. Cehov, ilustrată de Dorothée Jost

18 decembrie

Darurile magilor / 58

După o nuvelă de Heywood Broun, ilustrată de Sébastien Chebret

19 decembrie

Vis de Crăciun / 60

După o poveste de Louisa May Alcott, ilustrată de Fred Multier

20 decembrie

Snegurocika / 63

După o poveste din folclorul rus, ilustrată de Stéphanie Ronzon

21 decembrie

Clopotele / 66

După o nuvelă de Charles Dickens, ilustrată de Sébastien Chebret

22 decembrie

Visul de Crăciun al lui Becky / 70

După o poveste de Louisa May Alcott, ilustrată de Dorothée Jost

23 decembrie

Spărgătorul de Nuci și regele șoarecilor / 73

După o poveste de E.T.A. Hoffmann, ilustrată de Fred Multier

24 decembrie

Primul Crăciun / 77

Poveste ilustrată de Stéphanie Ronzon

1 decembrie

Cei doisprezece din poștalion

În seara aceea, era un frig de crăpau pietrele. Cerul era atât de senin, că stelele scânteietoare păreau desprinse de pe bolta cerească. Se așternuse liniștea.

Deodată, bum! Un borcan de cenușă fu aruncat într-o ușă, și-apoi altul.

Și bam! Începuse să se-arunce cu petarde.

Era noaptea de Anul Nou și se auzeau cele douăsprezece bătăi de ceasornic.

Oamenii ridicau veseli paharele și în toate casele se auzea:

— La mulți ani cu sănătate! S-aveți parte de iubire și de bani și toate necazurile să ia sfârșit!

În acel moment, poștalionul se opri la porțile orașului cu doisprezece pasageri, doisprezece călători...

Oare cine erau aceștia? Aveau cu ei pașaport și bagaje, cadouri pentru tine și pentru mine, și pentru toată lumea din oraș. Dar oare ce doreau acești străini și ce aduceau cu ei?

— Ziua bună, îl salutară ei pe paznicul ce se afla lângă porțile orașului.

— Ei, da, ziua bună! le răspunse acesta, căci miezul nopții bătuse deja. Cum vă numiți? Ce profesie aveți? îl întrebă paznicul pe primul călător care coborâse din poștalion.

— Uitați pașaportul meu! Eu sunt... eu!

Era un flăcău înalt, îmbrăcat cu o blană de urs și cu cizme de zăpadă.

— Eu sunt cel care îndeplinește toate dorințele! Vino cu mine și-ai să vezi ce înseamnă Anul Nou!

Eu aduc daruri și dau niște petreceri care m-au făcut faimos! Sunt generos, magnific, îmbelșugat!

Mă numesc Ianuarie și-n bagaj am doar facturi!

După care se prezentă cel de-al doilea călător. Acesta era un farsor, organizator de comedii, baluri mascate și de tot felul de petreceri pe care ți le-ai închipuit vreodată! Prințul Carnaval!

— Vedeți dumneavoastră, viața mea e prea scurtă! spuse Februarie. Din toată familia, eu trăiesc cel mai puțin! Așa că de ce să nu profit? N-am decât douăzeci și opt de zile! Hai, douăzeci și nouă, dacă mi se acordă una în plus! Ura!

Veni și-al treilea călător. Era palid, ținuse tot Postul Mare, și înainta încă ud de la atâtea ploi torențiale. Purta la butonieră un buchețel de violete.

— Marș, Martie! Marș, Martie! intonă cel de-al patrulea călător, împingându-l de la spate pe cel de-al treilea. Intră în postul de pază. Presimt eu că te-așteaptă un cocktail!

Bineînțeles că nu era așa! Era doar o păcăleală de 1 Aprilie! Așa se prezentă, în felul său, cel de-al patrulea străin.

— Am o stare când mai bună, când mai real! spuse el dintr-odată. Ploaie și soare, venituri, plecări. Sunt capricios! Dau din răs în plâns și, chiar dacă am haine de vară în geamantan, ar trebui să fiu nebun ca să le port! Prier îți priește, dar te și ciupește!

Apoi coborî din poștalion o tânără elegantă.

— Eu sunt... domnișoara Mai. Dar puteți să-mi spuneți mai pe scurt May!

Purta o rochie de vară din mătase verde ca frunzele de fag și avea anemone prinse în păr. Parfumul său, „Lăcrămioare de câmp“, era atât de amețitor, că paznicul nu se putu abține și strănută! O fință extrem de încântătoare, era cântăreață și scena ei era pădurea. Cânta în răcoarea poienilor numai pentru plăcerea ei.

— Și acum sosește „la Donna“, strigară călătorii rămași în poștalion. Venea domnișoara Iunie, tânără și distinsă. Era născută să se trezească târziu! Se vedea de la o poștă. În fiecare an, ea dădea câte o petrecere în cea mai lungă zi a anului, 21 iunie, pentru ca lumea să aibă timp să mănânce toate felurile pregătite, și nu călătorea niciodată singură! Era însoțită de fratele ei mai mic, Iulie. Acesta era lat în umeri și se plimba în ținută de vară, cu o pălărie de paie pe cap. Călătorea cu puține bagaje.

— Căldura e greu de suportat! spunea el. Dar avea întotdeauna la el o cască de înot și un costum de baie! Apoi veni mama lor, doamna August, negustoreasă de fructe, dar o doamnă de la țară în mare ținută. Era rotofeie și abia mai respira din cauză că alergase pe o așa caniculă, dar nu era o problemă! Era o cumătră pe cinste, care se amesteca în toate, vorbea de toate, știa tot!

În urma ei, se prezentă un pictor: maestrul culorilor, Septembrie. Cunoștea toată gama de tonuri calde și își exersa penelul în pădure. Galben, roșu, brun! Frunzele își schimbau nuanțele după placul lui, dar totul era mereu foarte frumos. În acea seară, el avea ca bagaj doar o cutie de culori.

Veni rândul „marelui latifundiar“, Octombrie, care nu se gândea decât la arat și semănat, ca să nu mai vorbim de vânatoare, pasiunea lui! Avea cu el doar pușca și câinele, dar nimeni nu înțelegea ce spune, din cauza strănuturilor lui Noiembrie.

— Hap... ciu!

Noiembrie era atât de răcit, că ajunsese să-și sufle nasul într-un cearșaf! Și mai avea atâta treabă! Trebuiau tăiate lemne pentru iarnă, nu era un fleac!

În sfârșit, apărură o bătrână cu o buiotă. Era Decembrie. Tremura de frig, dar ochii îi sclipeau ca niște steluțe și ținea în brațe un brăduț.

— O să am grijă de el ca să se facă mare și maiestuos până în seara de Crăciun! spunea ea. Și să vedeți cât de împodobit o să fie cu lumânări și dulciuri, cu mere rumene și turtă dulce! Apoi o să-mi deschid cartea de povești, iar copiii o să se strângă roată și o să mă asculte cu gura căscată!

— Bine, bine! spuse căpitanul cazarmii. Avem doisprezece! Acum lasă-i pe călători să intre pe rând, unul câte unul! Pașaportul lor este valabil câte o lună pentru fiecare, iar la sfârșit o să notez pe el cum s-au comportat! Pentru început, să intre domnul Ianuarie!

2 decembrie

Crăciun în fiecare zi!

— Spune-mi o poveste! îl rugă Amy pe tatăl ei, la puțin timp după Ziua Recunoștinței — o mare sărbătoare americană, când se mănâncă în mod tradițional curcan și se primesc daruri.

— Ei bine... Era odată un purceluș...

— A, nu, nu, nu! îl întrerupse Amy. M-am săturat de povești cu purceluși! Inventează tu alta!

— Și ce fel de poveste ai vrea să ascuți, domnișoară? o întrebă tatăl ei.

— De Crăciun! îi răspunse Amy. Abia am sărbătorit Ziua Recunoștinței, în ultima joi din luna noiembrie, și se-apropie Crăciunul! Așa că spune-mi o poveste frumoasă de Crăciun!

— Bine, bine, atunci să-ncepem! Iată povestea unei fetițe care voia să fie Crăciun în fiecare zi!

— Bravo, bravo! spuse Amy. Ascult!

— Era odată un purceluș... De ce mă lovești, Amy? se întrerupse tatăl.

— Pentru că ai spus purceluș în loc de fetiță!

— Nu-i mare diferență între un purceluș și o fetiță lăcomă care vrea să fie Crăciun în fiecare zi, dar, mă rog, să continuăm!

Prin urmare, era o fetiță căreia îi plăcea atât de mult Crăciunul, încât voia să nu se termine niciodată!

A doua zi după Ziua Recunoștinței, ea i-a trimis o scrisoare bătrânei zâne a Crăciunului.

„Dragă zână a Crăciunului, aș vrea să fie Crăciun în fiecare zi! Răspunde-mi, te rog! Mulțumesc.“

Bătrâna zână întârzie să-i răspundă, dar în ajunul Crăciunului fetița primi, în sfârșit, o scrisoare.

„Dragă fetiță, așa cum ți-ai dorit, timp de un an va fi Crăciun în fiecare zi, apoi ne mai gândim! Sărutări! Zâna Crăciunului.“

Fetița se hotărî să nu sufle o vorbă nimănui despre marele ei secret și sosi ziua de Crăciun.

Dimineață, fetița se trezi și găsi în ghetuțe dulciuri, portocale și jucării mici, ca de obicei. Apoi, dând fuga în bibliotecă, găsi pe masă cutii de cadouri mari și frumoase. Toată familia era acolo și fiecare își desfăcea cadourile, descoperind cărți, hârtie pentru scrisori, seturi de acuarele, păpuși și, desigur, dulciuri, cum ar fi alviță sau cireșe confiate. În mijlocul camerei, trona un minunat brad de Crăciun, plin de luminițe!

A fost un Crăciun extraordinar pentru fetiță: mănca atâtea bomboane și dulciuri de dimineață, încât nici nu putu să ia micul dejun și adormi cu stomacul cam întors pe dos!

În timp ce dormea adânc, fu trezită de frații și surorile ei, care cântau și dansau în jurul patului, desfăcând alte cadouri.

— A venit Crăciunul! E Crăciunul! strigau ei în culmea veseliei.

— Vă înșelați, zise fetița, căscând. Crăciunul a fost ieri!

— Da? răspunseră copiii. Și de astea ce zici? îi spuseră ei, agitănd noile cadouri pe sub nasul ei. Fetița sări din pat și dădu fuga în bibliotecă.

„O, se gândi ea, zâna Crăciunului și-a ținut promisiunea!”

În bibliotecă tronau alte cadouri, iar bradul strălucea ca în ajun. Tatăl fetiței se învârtea în loc, nedumerit, în timp ce frații și surorile ei desfăceau cadourile, iar mama sa, distrusă, repeta întruna: „Ce vom face cu toate astea?”

Totuși, fetița era încântată și-și petrecu ziua mâncând, ca în ajun. Și se culcă din nou cu stomacul cam întors pe dos!

A doua zi, reîncepu Crăciunul, și la fel și-n ziua următoare! Astfel că la sfârșitul săptămânii toată lumea era dezorientată!

Pe stradă nu se vorbea decât despre asta, iar fetița se simți tare singură, cu marele ei secret! Dar nu îndrăzneala să-o roage pe zâna Crăciunului să oprească totul! Dacă s-ar fi supărat...?

Așa că lucrurile continuă la fel. A fost Crăciun de Bobotează, de Lăsata Secului și chiar și de 1 aprilie! Visul fetiței se transforma în coșmar!

Curând nu se mai găseau curcani în toată țara, iar pădurile de brazi fuseseră tăiate pe de-a-ntregul! Toată lumea săraci, din cauză că trebuia să cumpere cadouri pentru ceilalți, numai negustorii de jucării și patiseriile se îmbogățiră.

Veni și ziua de 4 Iulie, ziua națională a Statelor Unite. Copiii americani primeau de obicei pistoale și petarde, dar toate aceste jucării au fost înlocuite de portocale și dulciuri de Crăciun! Iar discursurile oficiale deveniră colinde de Crăciun! Toate sărbătorile erau date peste cap! Cadourile nu se mai făceau cu drag, ci se aruncau în grădină, iar oamenii fuseseră nevoiți să construiască șoproane și hangare ca să le depoziteze!

Pentru că era foarte tulburată, fetița striga noaptea în somn, și toată lumea află până la urmă că era vina ei: era Crăciun în fiecare zi din cauza unei fetițe dornice de cadouri! Așa că în noiembrie, de Ziua Recunoștinței, toată lumea s-a hotărât să nu mai sărbătorească deloc în acel an și să aștepte zile mai bune. Iar fetița i-a scris zânei Crăciunului ca să-o roage să oprească totul. Dar aceasta nu i-a răspuns.

În sfârșit, sosi ziua de 24 decembrie. Fetița merse la culcare și când se trezi...

Nu mai era Crăciun, iar ea înțelese că nu avea să mai fie niciodată Crăciun! Oamenii erau în culmea bucuriei și se îmbrățișau! Nu mai era niciodată Crăciun, ce sărbătoare!

Fetița plecă în căutarea zânei pentru a-i mulțumi că a pus capăt acestui Crăciun interminabil! Dar zâna crezu că din nou dorința ei nu era gândită bine și, după ce discutară, căzură de acord să fie Crăciun o singură dată pe an, așa cum este tradiția!

24 de povești tradiționale
celebre în lumea întreagă,
de citit în fiecare seară,
din 1 până în 24 decembrie.

Urmăriți minunatele destine
ale unor personaje de neuitat
și bucurați-vă de Crăciun alături de cei dragi!

CURTEA VECHЕ

Pentru a comanda online sau pentru lista completă a titlurilor
publicate la Curtea Veche, vizitează www.curteaveche.ro

Începi să afli

ISBN 978-606-588-648-3

9 786065 886483